

कोनापोज्योतिरित्येतत्किरः पचात् प्रयोजयेत् । एवं
मन्त्रप्रयोगस्तु प्राणायामनिवेशने । तत्रावर्त्तनयोगेन
प्राणायामस्तु शब्दितः । योगिवाचस्पत्यः “बोद्ध्या-
चरत्तं ब्रह्म नायत्तुशक्तिरः स्मृतम् । कोनापोज्योति-
रित्येष मन्त्रा यस्तु प्रकीर्त्तते । तस्य प्रजापतिर्होमि-
र्यजुहावन्द्वा विना । ब्रह्माग्निशुक्लयोश्च देवताः
समुदाहृताः । प्राणायामने चैव विनियोग उदाहृतः ।
गायत्रीशिरसा चार्द्धमेव स्मृतिनिर्देशनम् । प्रपञ्च
व्याकृतियुतां गायत्रीं शिरसा सह । त्रिःपठेदायतप्राणः
प्राणायामः स उच्यते । आद्यानं रोधसंघनं वायोक्ति
स्तिः समभ्यसेत् । ब्रह्माणं केशवं शम्भुं ध्यायेदेतानु
क्रमत् । रक्तं प्रजापतिं ध्यायेत् विष्णुं नीलोत्पलप्र-
भम् । शङ्करं त्र्यम्बकं चेतं ध्यायन्मुच्यते बन्धनात् ।
पूरके ब्रह्मशायुज्यं कुम्भके ब्रह्मणोऽलिकम् । रेचकेना-
द्वितीयस्तु प्रायुयादैश्वरं पटम्” अथ प्राणायामविधिः
तत्र व्यासपदात् “आदौ कन्दं विदेवताविनियोगादि-
कथ्यते “गायत्रीं शिरसा चार्द्धं समव्याकृतिपूर्विकाम् ।
प्राणायामेन निरावर्त्तयेत् ततः शनैः प्रश्नैश्च प्राणायाम-
मैर्द्वन्द्वोपोऽयं चतुर्थः तत् सकलं भवति” । व्यासः
“गायत्रुपिगुह्यं पञ्च दृष्टी पङ्क्तिरेव च । त्रिष्टुप्
जगती चेति कन्दांसाद्वरतुक्रमात् । अग्निवायुकेवद्व्या
दृष्टकतिवतक्रतु । विदेदेवाः व्याकृतीनां देवतानि यथा-
क्रमम् । विनियोगः ऋगुक्तासां प्राणायामे महर्षिभिः” ।
योगिवाचस्पत्यः “व्याकृतीनाञ्च सर्वासामाद्यैश्चैव प्र-
जापतिः । सप्त कन्दांसि प्रोक्तानि ज्ञादनानि तु सर्वगः ।
गायत्रुपिगुह्यं पञ्च दृष्टी तदुभेव च । पङ्क्तिश्च
जगती चैव सप्त कन्दांसि तानि वै । अग्निवायुस्तथादित्यो
दृष्टव्यास्तथा एव च । इन्द्रश्च विदेदेवाश्च देवताः समुदा-
हृताः । अनाम्नातेषु नित्येषु प्रायश्चित्तेषु सर्वदा ।
प्राणायामप्रयोगे च विनियोग उदाहृतः” । दृष्टयतिः
“ब्रह्मचरं नियम्यास्तु कृत्वा ब्रह्मादिकं तथा । सं-
निमीषितदहं मोनी प्राणायामं समभ्यसेत्” । विष्णु-
चर्मोत्तरे “व्याकृतिं सप्तपञ्चां गायत्रीं शिरसा सह ।
त्रिः पठेदायतप्राणः प्राणायामः स उच्यते । आद्यानं
रोधसंघनं मनसा त्रिः समभ्यसेत् । ब्रह्माणं केशवं
शम्भुं ध्यायन्मुच्यते बन्धनात् । रक्तं पितामहं
ध्यायेद्विष्णुं नीलोत्पलप्रभम् । सुभेत् त्र्यम्बकश्चैव
संभाराश्चैव तारकम्” । योगिवाचस्पत्यः “वाद्याभ्यन्त-

नासपुटेन वायुमाह्वयतेनैव शनैः समस्तम् । नाडीश्च
सर्वाः प्रतिपूरयेत् स पूरको नाम महाक्षिरोधः । न
रेचकोनैव च पूरको वा नासायचारी स्थित एव वायुः ।
अग्निश्चार्द्धं धारयति क्रमेण कुम्भास्थमेतं प्रवदन्ति
तज्ज्ञाः । निष्क्रम्य नासाविषरादशेषं प्राणं वहिः
मूत्रमिश्रानिधेन । निष्क्रम्य संस्मरति चोर्ध्वायुः स
रेचको नाम महाक्षिरोधः । नासिकयाऽऽह्वयते
ध्यानं पूरकं उच्यते । कुम्भोनिधयन्निवासी रिचप्रभा-
नस्तु रेचकः” । योगिवाचस्पत्यः “प्राणायामपयःनेन
वेगशायुं समुत्तुजेत् । येन शम्भुमपह्नांश्च निश्वासेन
च चालयेत् । शनैर्नासापुटे वायुमुत्तुजेत्तु वेगतः” ।
यमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारधारणाध्यानसमाधयोऽ-
ष्टावङ्गानि पात० सू० तस्य योगाङ्गतोक्ता । तस्य च यो-
गाङ्गप्राणायामस्य लक्षणादिः पात० सू० भा० विवरणेभूतं
यथा “तस्मिन् सति श्वासप्रश्वासयोगतिविच्छेदः प्राणा-
यामः” सू० । “सत्यासनजये बाह्यस्य वायोराचमनं
श्वासः । कोष्ठस्य वायोर्निःसारणं प्रश्वासः, तयोर्गतिवि-
च्छेद उभयाभावः प्राणायामः” भा० स तु “वाद्याभ्यन्त-
रक्षन्महत्तिर्देशकालसङ्ख्याभिः परिहृतो दीर्घश्च” सू० ।
“यत्र प्रश्वासपूर्वको गत्यभावः स बाह्यः यत्र श्वासपूर्वको
गत्यभावः स आभ्यन्तरः तृतीयस्तन्महत्तिर्यतोभयाभावः
सकृत्प्रयत्नाद् भवति यथा तन्मे मन्त्रसप्तमे जलं सर्वतः
सङ्कोचमापद्यते । तथा ह्योयुं गपद्गन्तभाव इति
तयोऽप्येते देशेन परिहृताः इयानस्य विषयो देश इति ।
कालेन परिहृताः लक्षणाभिः विषयविधारेणैव निश्चिन्ता
इत्यर्थः । सङ्ख्याभिः परिहृताः, एतावद्भिः श्वासप्रश्वासेः
प्रथम उद्घातस्तद्वन्निष्ठहीतस्यैतावदुभिः द्वितीय उद्-
घातः एवं तृतीयः एवं चतुर्थः मध्य एवं तीव्र इति
सङ्ख्यापरिहृतः स खल्वयमेवमभ्यस्यो दीर्घश्च” भा०
“वाद्याभ्यन्तरविषयाज्ञेपो चतुर्थः” सू० । “देशकालसङ्ख्या-
भिर्विज्ञाविषयः परिहृत आक्षिप्तः तयाभ्यन्तरविषयः परि-
हृत आक्षिप्तः उभयथा दीर्घश्च” तत्पूर्वको भूमिजयात्
क्रमेणोभयोरगन्तभावसदृशः प्राणायामः । तृतीयस्तु
विषयानाक्षिप्तो गन्तभावः सकृदारभ्य एव देशकाल-
सङ्ख्याभिः परिहृतो दीर्घश्च तदर्थस्तु श्वासप्रश्वासयो-
र्विषयावधारणात् क्रमेण भूमिजयादुभयाद्येपूर्वको गन्त-
भावसदृशः प्राणायामः इत्यर्थं विशेष इति” भा० “ततः
चीयते प्रकाशावरचम्” सू० । “प्राणायामानभ्यस्तोऽहं